Ἐπαρχιακὰ νέα

Ζημίαι εἰς τὰς σταφίδας τῆς περιφερείας Κορινθίας

Ζητεῖται μετατροπὴ τῶν δανείων

ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟΝ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ἡ τελευταίως ἐνσκήψασα κακοκαιρία ἐπροξένησε σοβαρὰς ζημίας εἰς τὴν σταφιδοκαλλιέργειαν, ἡ ὁποία ἐφέτος ὑπέστη καταστροφὴν ὑπερβαίνουσαν τὸ ἥμισυ τῆς περυσινῆς παραγωγῆς.

Ἡ δημιουργηθεῖσα κατάστασις εἰς τὰς παραγωγικὰς περιφερείας τοῦ Νομοῦ μας εἶναι ὁμολογουμένως τραγική καὶ ἐπιβάλλει τὴν ἄμεσον λῆψιν ἀνακουφιστικῶν μέτρων. Τὸ αἴτημα τῆς μετατροπῆς τῶν βραχυπροθέσμων καλλιεργητικῶν δανείων εἰς μεσοπρόθεσμα τριετοῦς διαρκείας, τὸ ὁποῖον ἐπροτάθη ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Ξυλοκάστρου, εἶναι δίκαιον καὶ λογικὸν καὶ πρέπει νὰ γίνῃ ἀποδεκτὸν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Εἶναι ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους νὰ συμπαρασταθῇ ἐντόνως εἰς τὸν πόνον τοῦ δοκιμαζομένου παραγωγικοῦ κόσμου, ὁποῖος τυγχάνει ὁ στυλοβάτης τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας καὶ ἀγογγύστως δέχεται ἑκάστοτε τὰς ἐπιβαρύνσεις διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Σταφιδικὴ κίνησις

Ἡ κίνησις τῆς σταφιδαγορᾶς εἰς τὸν Νομόν μας παρουσιάζεται λίαν περιωρισμένη. Τοῦτο ἔχει ἀνησυχήσει τοὺς σταφιδοπαραγωγούς μας. Ἡ συγκέντρωσις σταφίδος ὑπὸ τοῦ ΑΣΟ, ἐλλείψει ἀποθηκευτικοῦ χώρου, ἀποτελεῖ ἕτερον δυσμενῆ παράγοντα τῆς σταφιδικῆς κινήσεως.

Ἡ πληρωμὴ τῶν παραδιδόντων τὸ προϊὸν των εἰς τὸν ΑΣΟ, ὡς ἁρμοδίως πληροφορούμεθα θὰ γίνεται διὰ τῆς καταβολῆς τῶν 2)3 τῆς ἀξίας ἅμα τῇ παραδόσει καὶ τοῦ 1)3 μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς πληρωμῆς τῆς πρώτης δόσεως. Διὰ ποσότητα μέχρι 500 ὀκάδας ἡ ἀξία θὰ καταβάλλεται εἰς τὸ ἀκέραιον.

Κ. Δ. ΧΑΛΚΙΑΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Τὰ τσιφλίκια

Ἀξιοπρόσεχτα εἶναι τὰ δυὸ λόγια, τὰ παραπανιστά, ποὺ μᾶς εἶπεν ὁ κ. Ἀσημάκης Φωτήλας τελειώνοντας τὶς ἐντυπώσεις του ἀπ' τὸ Φεστιβὰλ τῆς Μόσχας, ποὺ μὲ τόση δεξιοτεχνία καὶ παραστατικότητα μᾶς μετέδωσε.

Οἱ λαοί, μᾶς εἶπε, δὲν εἶναι πιὰ τσιφλίκια τῶν ἀρχοντάδων τους.

Μ' αὐτὲς τὶς λίγες λέξεις ὁ κ. Φωτήλας κατοπτρίζει τὶς τάσεις καὶ τὸν παλμὸ τῆς ἐποχῆς μας μ' ἀλάνθαστη ἀκρίβεια. Μιᾶς ἐποχῆς ποὺ ζητᾶ καὶ θέλει κι' ἀγωνίζεται νὰ ξεφύγῃ ἀπ' τὰ δεσμὰ ποὺ τῆς ἔχει περασμένα ὁ δεσμός της μὲ τὶς τάσεις καὶ τὸν παλμὸ τοῦ παρελθόντος. Μιᾶς ἐποχῆς ποὺ διψᾶ γιὰ δικαιοσύνη κι' ἐλευθερία, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρεται ἂν αὐτὰ τὰ θεῖα δῶρα θὰ τῆς ἔλθουν ἀπὸ δῶ ἢ ἀπὸ κεῖ.

Ἂς μοῦ ἐπιτρέψῃ ὅμως ὁ κ. Φωτήλας μιὰ κάποια ἐπιφύλαξη ποὺ ἔχω ἐπάνω στὸ ζήτημα ποὺ ἔθιξε.

Σήμερα, παρ' ὅλη τὴ μεγαλόπρεπη καὶ παντοδύναμη ἐμφάνισι τοῦ ΟΗΕ ποὺ πῆρε στὴν προστασία του τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν δικαιοσύνη τῶν λαῶν, αὐτοὶ ἐξακολουθοῦν νᾶναι τσιφλίκια τῶν ὀλίγων ἀρχοντάδων. Ὅπου καὶ νὰ γυρίσῃ κανεὶς τὸ μάτι του, τσιφλίκια θ' ἀντικρύσῃ. Στὴν Ἀλγερία, στὴν Κύπρο, στὴν Μ. Ἀνατολή, στὴν Ἀφρική, στὴ Μαλαισία. Τσιφλίκια αἱματόβρεκτα ποὺ ἔχουν στὰ χώματά τους ἐνταφιασθῆ ἀπ' τοὺς ἀφεντάδες τους κι' ἡ δικαιοσύνη κι' ἡ ἐλευθερία. Τσιφλίκια ποὺ οἱ λαοί τους κύπτουν ἀκόμα μὲ προσήνεια κάτω ἀπ' τὸ μαστίγιο τῶν ἀφεντάδων τους.

Δὲν εἶναι ὅμως μονάχα οἱ ὑπόδουλοι λαοὶ ποὺ ζοῦν καὶ πορεύονται μὲ τοὺς ἀφεντάδες τους. Τέτοιους ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν κι' οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ κι' ἀνάμεσά τους πρῶτος καὶ καλύτερος ὁ Ἑλληνικός. Πρό-κειται γιὰ τοὺς πεντακοσίους Ἀθηναίους τοῦ Ἀμερικανοῦ γερουσιαστοῦ κ. Ἄρμουρ πού, ὅπως διεπίστωσε ἀπὸ σχετικὴ ἔρευνά του, κρατοῦν στὰ χέρια τους καὶ κινοῦν ἀνεξέλεγκτα τὰ νήματα τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῶν ὀκτὼ ἑκατομμυρίων ὁμοεθνῶν των. Δὲν ξέρω δὲ τί ἄλλο μπορεῖ νᾶναι αὐτοὶ οἱ πεντακόσιοι ἂν δὲν εἶναι οἱ ἀρχοντάδες τοῦ τόπου μας. Μπορεῖ, βέβαια, αὐτοὶ νὰ μὴ κρατοῦν στὰ χέρια τους τὸ μαστίγιο, ἀλλ' αὐτὸ δὲν τοὺς ἐμποδίζει νὰ κάνουν τὸν τόπο μας τσιφλίκι τους.

Θὰ παύσουν, βέβαια, κάποτε οἱ λαοί, δοῦλοι κι' ἐλεύθεροι, νᾶναι τσιφλίκια τῶν ἀρχοντάδων ἀλλ' ἀκόμα δὲν ἦλθεν ὁ καιρός.

ΑΙΜΟΣ ΕΠΑΧΤΙΤΗΣ

ΕΡΓΑΤΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΩΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται διὰ τελευταίαν φοράν, οἱ ἔχοντες ὑποβάλει μέσῳ τῆς ἐνταῦθα Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας, δελτία ἀπογραφῆς δικαιούχου ἐργατικῆς κατοικίας, ἐργαζόμενοι τῆς πόλεώς μας, ὅπως, ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον, διέλθουν ἐκ τῆς ἐνταῦθα Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας (Κανακάρη 178) πρὸς παραλαβὴν τοῦ λαχνοῦ κληρώσεώς των, ἄλλως ΘΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΘΟΥΝ ΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ.

Διευκρινίζεται ὅτι ἡ κλήρωσις τῶν Ἐργατικῶν Κατοικιῶν εἰς τὴν πόλιν μας καθυστερεῖ ἐκ τοῦ λόγου ὅτι δὲν προσῆλθον ἅπαντες οἱ δικαιοῦχοι νὰ παραλάβουν τοὺς λαχνούς των καὶ ἡ εὐθύνη θὰ βαρύνῃ αὐτούς, ἐὰν ἀποκλεισθοῦν τῆς κληρώσεως, ἡ δὲ ἀργοπορία αὕτη πρόκειται νὰ ἀποκλείσῃ τὴν πόλιν μας ἐκ τοῦ προγραμματισμοῦ κατασκευῆς νέων ἐργατικῶν κατοικιῶν.

Ὁ Πρόεδρος
Γερ. Κουλουμπῆς
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ἀθ. Βλάχος

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Μετοχίου διακηρύττει ὅτι:

Ἐν Λάππᾳ καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ καταστήματι τὴν 1ην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1957 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς τῶν δημοπρασιῶν, ἐνεργηθήσεται φανερὰ μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ ποσοστοῦ ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν 0)ο ἄνευ ὁρίου ὑπὸ τοῦ μειοδότου ἐπὶ τῶν τιμῶν τῆς ἀπὸ 10—9—1957 μελέτης τῆς Τ.Υ. Δ.Κ. Νομοῦ Ἀχαΐας διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ Μετόχι Ἀντλιοστασίου συνολικῆς δαπάνης δραχμῶν 20.000.

Τῶν στοιχείων ἐργασίας, ὅρων καὶ συμφωνιῶν δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας εἰς τὸ γραφεῖον τῆς κοινότητος καὶ παρὰ τῇ Τ.Υ.Δ.Κ. Νομοῦ Ἀχαΐας.

Ἐν Λάππᾳ τῇ 17—10—1957
Ὁ πρόεδρος
τῆς Κοινότητος Μετοχίου
Ἀνδρέας Μανιάτης

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟν

ΘΙΑΣΟΣ
ΝΙΚΟΥ ΧΑΤΖΙΣΚΟΥ
ΜΕ ΤΗΝ
ΤΙΤΙΚΑ ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΜΕ ΟΛΟ ΤΟ ΕΚΛΕΚΤΟΝ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ
ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ Κ. — ΑΠΕΡΓΗ Ε.
ΔΗΜΟΣ Γ. — ΒΑΧΛΑ Η.
ΖΗΣΙΜΑΤΟΣ Α. — ΜΟΥΣΟΥΡΗ Ρ.
ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΣ Β. — ΦΥΤΟΥΣΗ Ζ.
ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΣ Δ. — ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ Κ.
ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΥΛΟΣ Ν.
ΤΙΤΙΚΑ ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗ - ΝΙΚΟΣ ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ
ΑΥΡΙΟΝ ΩΡΑ 9.30
ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΟΣΜΙΚΗ ΠΡΕΜΙΕΡΑ
ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ
Ο ΜΙΜΗΚΟΣ ΚΑΙ Η ΜΑΙΡΗ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ΛΑΪΚΑΙ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑΙ
ΩΡΑΙ ΕΝΑΡΞΕΩΣ 7.30 ΚΑΙ 9.30
Τιμαὶ εἰσιτηρίων μετὰ φόρου
ΒΡΑΔΥΝΗ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΡΧ. 12
ΕΞΩΣΤΗΣ » 8
ΛΑΪΚΑΙ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑΙ:
ΠΛΑΤΕΙΑ 10 — ΕΞΩΣΤΗΣ 7
ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ Η ΠΡΩΤΗ ΛΑΪΚΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ
Ἐξασφάλισις θεωρείων καὶ εἰσιτηρίων δι' ὅλας τὰς παραστάσεις εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Θεάτρου. Τηλέφ. 36—13

ΑΝΤΙΤΣΙΦΗΣ

ΝΕΑ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΩΤΟ — ΡΙΝΟ — ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΙΚΗ
«Ο ΤΙΜΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ» Τηλ. 45—33
ΓΕΩΡ. Α. ΜΑΡΚΟΥ
Χειρουργοῦ Ὠτορινολαρυγγολόγου τῆς Ὠτο — Ρινο — Λαρυγγολογικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν «Νοσοκομεῖον Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς»
Ἡ Κλινικὴ ἤρχισε λειτουργοῦσα ἐν Πάτραις, ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου 107, διαθέτουσα τελειοτάτου τελευ-

ΕΛΛΗΝ. ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ
ΔΙΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΡΟΜΗ
27—28 Ὀκτωβρίου 1957
Εἰς Καλαμάτα—Σπάρτην—Μυστρᾶν μὲ ΠΟΥΛΜΑΝ.
Πληροφορίαι — δηλώσεις εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Λέσχης Ρ. Φερραίου 58 τηλ. 38—82 ἀπὸ 6.30—9 μ.μ. καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας κατάστημα Δρακοπούλου Ρ. Φερραίου 62 τηλ. 38—33.

Διάλογος μεταξὺ μαθητῶν
—Ποῦ ψωνίζεις βιβλία καὶ γραφικὴν ὕλην Κώστα;
—Ποῦ ἀλλοῦ, στοῦ:
ΧΑΡ. ΚΑΓΙΑΦΑ
ΕΡΜΟΥ 14
ἔχει τὴν μεγαλυτέρα συλλογὴ καὶ τὶς καλύτερες τιμὲς

ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ
Εἰς τιμὰς ἐξαιρετικὰς
ΣΤΟΝ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΟΙΚΟΝ
ΤΟΥΛΑΣ - ΜΑΥΡΑΚΟΣ
ΕΡΜΟΥ 45

ΙΑΤΡΟΣ
Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Εἰδικὸς Δερματολόγος
ΡΙΖΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΔΙ' ΑΚΤΙΝΩΝ:
Ἀγγειωμάτων, Ἐπιθηλιωμάτων (Μούρων) Τριχοφύτων, Κασίδας, Περιονύξεων
ΚΙΡΣΟΙ ΑΝΕΥ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΩΣ
Ἀποτριχώσεις

ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΤΕΡΑΣΤΙΑΣ ΖΗΜΙΑΣ ΠΡΟΚΑΛΕΙ Η «ΑΠΟΙΚΙΑΚΗ» ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΩΞΙΤΩΝ

Ἐνῷ ἡ Γιουγκοσλαβία ἐκμεταλλεύεται ἐπιτοπίως τὸν βωξίτην της.—Τὸ πολυθρύλητον ἐργοστάσιον ἀλουμινίου.—Τὰ ὠργανωμένα οἰκονομικὰ συμφέροντα ἐματαίωσαν καὶ ματαιώνουν τὴν ἐγκατάστασιν ἀλουμινοβιομηχανίας.—Πῶς ἐκμεταλλεύονται τὰ πλουσιώτατα κοιτάσματα εἰς πρώτην ὕλην.—Τὸ ὑδροηλεκτρικὸν ἐργοστάσιον τοῦ Ἀχελώου καὶ οἱ γνωστοὶ λυσσώδεις σαμποτέρ του

ΝΑ ΑΝΑΘΕΩΡΗΘΟΥΝ ΟΛΑΙ ΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις). Ἔγράφη γερμανικὴ ἀντιπροσωπεία, ἡ ὁποία θὰ ἐξετάσῃ τὴν δυνατότητα ἐγκαταστάσεως εἰς τὴν χώραν μας βιομηχανίας ἀλουμινίου πρὸς ἐπιτόπιον ἐκμετάλλευσιν τῶν ἑλληνικῶν βωξιτῶν, ποὺ ἐξάγονται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἰς μετάλλευμα καὶ θυσιάζονται εἰς τὴν κυριολεξίαν.

Ἐγράφη ἀκόμη ὅτι πρὸς τὸν ἄνευ χαρτοφυλακίου ὑπουργὸν κ. Κασιμάτην ἐδηλώθη, κατὰ τὰς προσφάτους συνομιλίας του εἰς Ἀμερικήν, ἀπὸ ἀμερικανικὸν βιομηχανικὸν οἶκον τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἀναλήψεως τῆς ἐπὶ τόπου ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἑλληνικῶν βωξιτῶν.

Τέλος ἔχει κορυφωθῆ ἡ ἐκστρατεία ὅλων τῶν μὴ κατεχόντων ὑπευθύνους θέσεις οἰκονομικῶν παραγόντων, ὅπως ἡ κυβέρνησις προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἑνὸς προγράμματος ἐπιτοπίου ἐκμεταλλεύσεως τῶν βωξιτῶν μας, οἱ ὁποῖοι, ἐνῷ ἀποτελοῦν μέγαν πλοῦτον τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, καταληστεύονται κυριολεκτικῶς καὶ θυσιάζονται, ἐξαγόμενοι εἰς μετάλλευμα καὶ ἐπιστρέφοντες εἰς πανάκριβα βιομηχανικὰ εἴδη. Τὸ τί γίνεται εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν θὰ ἠμποροῦσε ἀσφαλῶς νὰ μᾶς δώσῃ ἕνα μάθημα, ταπεινωτικὸν μάλιστα.

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει πλούσια μεταλλεύματα βωξίτου. Κατὰ τὸ 1938 ἡ παραγωγὴ ἔφθασε τοὺς 138.000 τόννους, μετὰ δὲ τὴν ἀπελευθέρωσιν συνεχίσθη μὲ πρωτόγονα μέσα καὶ ἠκολούθησε τὴν ἑξῆς ἐξέλιξιν: 1947 τόννοι 20.000, 1948 τόννοι 44.272, 1949 τόννοι 44.830, 1950 τόννοι 77.448, 1951 τόννοι 163.656, 1952 τόννοι 284.913, 1953 τόννοι 328.241, 1954 τόννοι 353.519, 1955 τόννοι 501.175, 1956 τόννοι 700.000.

Ἡ παραγωγὴ λοιπὸν ἐσημείωσεν ἀλματικὴν ἄνοδον καὶ ἔφερε τὴν Ἑλλάδα πρώτην παραγωγὸν πρώτης ὕλης ἀλουμινίου εἰς τὴν Εὐρώπην, μὲ δευτέραν τὴν Γιουγκοσλαβίαν, ἡ ὁποία ἔχει περιωρισμένα κοιτάσματα καὶ ὅμως δὲν τὰ θυσιάζει ὅπως ἡμεῖς.

Ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς βωξίτου ἔφερεν ἐξ ἄλλου τὸ μετάλλευμα τοῦτο ἐπὶ κεφαλῆς ὅλων τῶν ἐξαγομένων μεταλλευμάτων.

Νὰ τί ἀπέδωσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ διάφορα ἐξαγώγιμα μεταλλεύματα κατὰ σειρὰν εἰς δραχμάς, κατὰ τὸ ἔτος 1955, διὰ τὸ ὁποῖον ὑπάρχουν στατιστικὰ στοιχεῖα:

Βωξίτης	δρχ.	77.124.576
Σιδηροπυρίτης	»	46.597.461
Μαγνησία	»	40.359.915
Σίδηρος	»	37.526.345
Χρώμιον	»	31.043.061
Ἔνθειος μόλυβδος	»	25.976.456
Μετάλλ. μαγγανίου		13.708.964
Βαρυτίνη	»	8.690.325
Σμύρις	»	7.224.874
Μαγνησίτης	»	3.674.654
Μόλυβδ. χελῶναι	»	1.902.376

Κατὰ τὸ 1954 τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον εἰσεπράξαμεν ἀπὸ τὸν βωξίτην ἦτο οὐσιωδῶς κατώτερον τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον μᾶς ἔδωσεν ὁ σιδηροπυρίτης. Ἦτο δηλαδὴ 51.833.200 ἔναντι 58.868.310.

Τώρα ὁ βωξίτης ἀνέρχεται σταθερῶς χάρις εἰς τὴν χρησιμοποίησιν νέων μηχανημάτων ὀρύξεως, ἀλλὰ αὐτὸ ἔχει καὶ τὴν θλιβεράν του ἄποψιν, διότι τὸ μετάλλευμα ἐξαντλεῖται ἐνῷ ἔπρεπε νὰ ἀξιοποιῆται ἐπὶ τόπου ὁπότε θὰ ἐπολλαπλασιάζοντο τὰ κέρδη τῆς ἑλληνικῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, ἐνῷ θὰ καθίστατο δυνατὴ ἡ ἐξοικονόμησις μερικῶν χιλιάδων ἐργατικῶν χειρῶν.

Κατὰ τὸ 1956, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχουν ἀκόμη πλήρη στατιστικὰ στοιχεῖα, τὸ ἐκ βωξίτου ἔσοδον ηὐξήθη ἀναλόγως. Ἄνω τῶν 100.000.000 δρχ. εἰσεπράχθησαν ἀπὸ τὸ πολύτιμον αὐτὸ μετάλλευμα, τὸ ποσὸν δὲ αὐτὸ θὰ εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερον διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Ποῖον τὸ ὄφελος ὅμως; Κανεὶς δὲν προέβλεψεν ὥστε τὸ θαυμάσιον αὐτὸ εἶδος ποὺ μᾶς ἐδώρισεν ἡ φύσις νὰ μᾶς ἀποδίδῃ τοὐλάχιστον δεκαπλάσια ἔσοδα. Διότι τοὐλάχιστον δεκαπλάσια θὰ μᾶς ἔδιδεν, ἐὰν ἐγίνετο ἐδῶ ἡ ἀξιοποίησίς του. Κάτι γνωρίζουν οἱ Γιουγκοσλάβοι ἐπ' αὐτοῦ.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ Η ΕΞΑΓΩΓΗ

Δὲν εἶναι δυστυχῶς παρήγορον τὸ γεγονὸς ὅτι ηὐξήθη τόσον πολὺ ἡ παραγωγὴ καὶ ἑπομένως ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ βωξίτου μας. Διότι ὅσον αὐξάνεται ἡ ἐξαγωγὴ τόσον μειώνονται τὰ φυσικά μας ἀποθέματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀνανεοῦνται φυσικὰ παρὰ μὲ τὴν πάροδον τῶν χιλιετηρίδων.

Τὸ νὰ ἐξάγεται λοιπὸν ὁλοένα περισσότερος ἑλληνικὸς βωξίτης, ὁ καλύτερος ἐξ ὅλων τῶν βωξιτῶν τοῦ κόσμου, εἰς τὴν ἐξευτελιστικὴν τιμὴν τῶν 140—185 δραχμῶν κατὰ τόννον εἶναι μέγα ἔγκλημα κατὰ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Θὰ ἦτο ἴσως προτιμότερον νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ ἐξαγωγὴ μέχρις ὅτου γίνῃ ἐγκατάστασις βιομηχανίας ἀλουμινίου εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ καλύψῃ τὰς ἀνάγκας ὁλοκλήρου τῆς Μέσης Ἀνατολῆς μὲ δυνατότητας μάλιστα ἐπιτυχοῦς ἀνταγωνισμοῦ τῶν εὐρωπαϊκῶν προϊόντων, ἀφοῦ αἱ ἀντίστοιχοι μεγάλαι βιομηχανίαι τῆς Εὐρώπης μεταφέρουν τὰ πρὸς κατεργασίαν μεταλλεύματα ἀπὸ τὰ πλέον ἀπομεμακρυσμένα μέρη τοῦ κόσμου, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴν νοτιοανατολικὴν Ἀσίαν.

ΥΠΟΠΤΟΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Ἐνῷ ὅμως ἡ ζήτησις τοῦ προϊόντος αὐτοῦ ἀνήρχετο τόσον ραγδαίως εἰς τὴν διεθνῆ ἀγοράν, συνέβησαν καὶ ἐδῶ τὰ θλιβερὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἀπεκαλύφθησαν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν μεταλλευμάτων λευκολίθου. Πρὸ δύο περίπου ἐτῶν, μὲ μίαν περίεργον, πρόχειρον καὶ ἐσπευσμένην ἐνέργειαν, παρεδόθησαν τεράστιαι ἐκτάσεις βωξιτοφόρων περιοχῶν τοῦ Παρνασσοῦ, ποὺ ἀνῆκον προπολεμικῶς εἰς μίαν γερμανικὴν ἑταιρείαν, εἰς ἐπιχείρησιν ἑλληνικήν, κατόπιν προχείρου καὶ συνοπτικῆς δημοπρασίας, ἐπιτροχάδην διενεργηθείσης καὶ κατακυρωθείσης βάσει χαλαρωτάτων ὅρων.

ΑΝΑΓΚΗ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

Διὰ νὰ ἀντιληφθῇ κανεὶς ὅτι τὸ πολύτιμον αὐτὸ μετάλλευμα ἐξάγεται εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμὰς καὶ οὐσιαστικὰ ληστεύεται ἀπὸ ἄλλους, παρὰ τὴν ἀρίστην ποιότητά του, ἀρκεῖ νὰ συγκρίνωμεν τὰς τιμὰς ἐξαγωγῆς κατὰ τόννον ἔναντι τῶν προπολεμικῶν:

1938	τιμὴ κατὰ τόννον	371
1952	» » »	150
1954	» » »	160
1955	» » »	170

Τὸ γεγονὸς καὶ μόνον αὐτό, τῆς ἐξαγωγῆς δηλαδὴ τοῦ μεταλλεύματος εἰς ἀκατέργαστον μορφὴν καὶ μάλιστα εἰς τιμὴν μικροτέραν τῆς προπολεμικῆς, τόσον μικροτέραν μάλιστα χαρακτηρίζει τὴν ἀναισθησίαν τοῦ κράτους, τὸ ὁποῖον δὲν συγκινεῖται ἀπὸ μίαν τέτοιαν αἱμορραγίαν. Ἡ περιοχὴ Παρνασσοῦ—Γκιώνας ἔπρεπε νὰ ἀνακηρυχθῇ δημόσιον μεταλλεῖον καὶ νὰ γίνῃ ἕδρα μιᾶς μεγάλης βιομηχανίας ἀλουμινίου. Δυστυχῶς τὸ κράτος ἔχασε πολλὰς εὐκαιρίας, μὲ τὴν δουλικὴν νοοτροπίαν, ἡ ὁποία τὸ ἐχαρακτήριζεν. Ὅταν οἱ Ἀμερικανοὶ ἐζήτουν τὴν χρῆσιν ἀεροδρομίων μας διὰ τὴν πολεμικὴν των ἀεροπορίαν, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὤφειλε νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς Ἀμερικανούς: «Θὰ σᾶς κάμω αὐτὴν τὴν παραχώρησιν, ἂν μοῦ δώσετε ἐπαρκῆ βοήθειαν διὰ τὴν ἵδρυσιν ἐργοστασίων ἀξιοποιήσεως τῶν ἑλληνικῶν βωξιτῶν». Ἦτο ὁ μόνος καὶ μάλιστα πολὺ θεμιτὸς τρόπος νὰ ἐξαναγκασθοῦν οἱ Ἀμερικανοὶ νὰ συγκατανεύσουν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν τῶν ἔργων, διότι διαφορετικὰ πιέσεις ξένων κεφαλαιούχων, στηριζόντων μεγάλα οἰκονομικὰ συμφέροντα ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ βωξίτου, καθὼς ἐπίσης καὶ συμφέροντα ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν δὲν ἐπέτρεπαν τὴν ἐγκατάστασιν τοιούτων ἐργοστασίων.

Ἡ Ἀμερικὴ καὶ ὁ Καναδᾶς μεταφέρουν βωξίτην ἀπὸ τὴν Γουϊάναν, ἀπὸ ἀποστάσεως δηλαδὴ 7.000 χιλιομέτρων καὶ ἡμεῖς ποὺ τὸν ἔχομεν μέσα εἰς τὰ πόδια μας τὸν χαρίζομεν μὲ μίαν ἀναισθησίαν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ κάτι μεταξὺ προδοσίας καὶ κακούργου ἀμελείας, κατὰ τὴν ἔκφρασιν Ἕλληνος μεταλλειολόγου.

Ο ΑΧΕΛΩΟΣ

Ἀπὸ τὰς ὑδατοπτώσεις τοῦ Ἀχελώου θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν λειτουργίαν βιομηχανίας ἀλουμινίου μὲ ἐτησίαν παραγωγὴν κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη 50.000 τόννων. Ἡ τιμὴ τοῦ ἀλουμινίου εἰς ὄγκους εἶναι 500 δολλάρια ὁ τόννος, σὲ κατειργασμένον δὲ προϊὸν 1.000 δολλάρια. Ἑπομένως 50.000 τόννοι ἀλουμινίου θὰ ἀπέφερον εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον εἰσόδημα 37.500.000 δολλαρίων χωρὶς μάλιστα θυσίαν τόσων μεγάλων ποσοτήτων προϊόντος ποὺ ἐξάγεται τώρα εἰς τιμὰς κάτω τοῦ ἐξευτελιστικοῦ. Ἔναντι λοιπὸν τῶν 100.000.000 δραχμῶν τὰς ὁποίας εἰσπράττομεν τώρα ἀπὸ ὅλας τὰς ἐξαγομένας ποσότητας θὰ εἴχαμεν εἰσπράξεις 1.125.000.000 δραχμῶν ἀπὸ πολὺ μικροτέρας ποσότητας. Ἐπὶ πλέον θὰ ἐδίδαμεν ἐργασίαν εἰς 2.000 Ἕλληνας.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ
Νά γιατί εἶναι προνομιοῦχοι αἱ 6 πρῶται Σειραὶ (Πρώτη-Ἕκτη) ποὺ κυκλοφοροῦν τώρα: γιατί:
Ὅλοι οἱ ἀγορασταὶ τοῦ λαχείου Συντακτῶν, ὅλων τῶν Σειρῶν, διεκδικοῦν τὰ κέρδη τους ἀπὸ τὴν Μεγάλη Κλήρωσι τῶν Γενικῶν Κερδῶν καὶ τῶν Εἰδικῶν Κερδῶν κάθε Σειρᾶς.
Οἱ κάτοχοι ὅμως Λαχείων τῶν 6 πρώτων προνομιούχων Σειρῶν διεκδικοῦν ἐπὶ πλέον τῶν Γενικῶν Κερδῶν καὶ τὰ ἑξῆς:
1ον ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΣΠΙΤΙ
Ἕνα Σπίτι - Θαῦμα
Αὐτὸ ποὺ ὀνειρεύεται κάθε νοικοκυρὰ γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν εὐτυχία της.
Ἕνα σπίτι ποὺ θὰ τὸ ὑπηρετῇ ὁ Ἠλεκτρισμός εἰς ὅλα του!
εἰς τὸ μαγείρεμα
εἰς τὸ πλύσιμο τῶν πιάτων
εἰς τὸ σκούπισμα
εἰς τὸ παρκετάρισμα
εἰς τὸ πλύσιμο τῶν ρούχων
εἰς τὸ στέγνωμα καὶ σιδέρωμα
εἰς τὸ ζεστὸ νερό
Καὶ ἀκόμη
Εἰς τὸ πολυτιμώτερο ἀπόκτημα κάθε συγχρ